

Pfv.VIII.20.773/2007/5.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Somogyi Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 3.P.101.439/2002. számon megindított, és a Fővárosi Bíróság 2006. november 17-én 56.Pf.631.770/2006/3. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 65. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 69.370,- (Hatvankilencezer-háromszázhetven) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket. A felperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes 2001. április 26-án este a utcában közlekedett Ford Explorer típusú gépkocsijával. Az autót a felperes testvére vezette. Az út jobb oldalán parkoló Honda Civic típusú gépkocsijával váratlanul elindult és balra kanyarodott. A felperes gépkocsijának vezetője ekkor a kormányt elrántotta, de nem tudta elkerülni az ütközést. A Honda gépkocsi bal eleje a Ford gépkocsi jobb hátsó kerekének ütközött. A balesetben részes felek elmondása szerint az ütközés következtében a felperesi gépjármű megpördült, majd az út jobb oldalán lévő fának ütközött. a baleset bekövetkezéséért a felelősségét a helyszínen elismerte.

A felperes által felelősségbiztosítója, az alperes ellen indított keresetnek az elsőfokú bíróság helytadott és kötelezte az alperest 2.312.368,- forint és kamatai megfizetésére.

A bíróság megállapította, hogy a baleset bekövetkezhetett a résztvevők által elmondott módon az igazságügyi szakértői vélemények szerint. A súlyosabb kárkövetkezményben közrehatott, hogy a felperesi gépkocsi vezetője a váratlan közlekedési szituációban nem a megfelelő manővert választotta. Ez azonban a bíróság megítélése szerint nem mentesítette az alperest a helytállás alól a Ptk. 346. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése, valamint a 171/2000. (X.13.) Kormány rendelet alapján. Ezért a szakértő által megállapított javítási költség megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és a marasztalási összeget 1.156.184,- forintra és kamataira leszállította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

..... aggálytalan szakvéleményéből kiemelte, hogy a Ford vezetőjének jobbra kormányzása és az ezzel egyidejűleg alkalmazott vészfékezés vezetéstechnikai hiba volt. Ennek hiányában a fának ütközés elkerülhető lett volna. Az ebből eredő károk a Ptk. 340. § (1) és (2) bekezdése alapján nem róhatóak az alperes terhére, ezért 50-50 % kármegosztást alkalmazva a marasztalást a felére csökkentette.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes az ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem keretein túlterjeszkedett, mert az alperes fellebbezése a kereset teljes elutasítására irányult. Az 50-50 % kármegosztásra irányuló korábbi kérelmét nem tartotta fenn. Kifejtette, hogy a szakértők szerint a baleset bekövetkezhetett a résztvevők által elmondott módon. A bizonyítatlan körülmények a helyszíni elismerés folytán az alperesi érdekkörben veendő figyelembe. A gépkocsiveető által elkövetett vezetéstechnikai hiba nem vezethet az alperes mentesülésére, az okozati összefüggés az alperesi jogelőd veszélyozása és a bekövetkezett kár között fennáll. Sérelmezte, hogy a felperesi közrehatáson kívül annak mértéke sem bizonyított.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a kármegosztás alkalmazásával túlterjeszkedett a fellebbezési kérelem keretein. Mivel az alperes fellebbezése a kereset teljes elutasítására irányult, a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdésének a megsértése nélkül változtatta meg az elsőfokú ítéletet a kármegosztás alkalmazásával.

Mindkétfokú bíróság rámutatott arra, hogy szakértő véleményét aggálytalannak tekinti és ítélezése alapjául elfogadja. A szakértői vélemények a vezetéstechnikai hibát elemző megállapításait a felperes a felülvizsgálati kérelmében sem vitatta. Ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy a vezetéstechnikai hiba nem mentesíti az alperest a helytállási kötelezettség alól. A Ptk. 346. § (1) bekezdése szerint, ha a kárt több személy fokozott veszéllyel járó tevékenységgel közösen okozta, egymásközti viszonyukban a felelősség általános szabályait kell alkalmazni. A Ptk. 339. § (1) bekezdése és 340. § (1) bekezdése szerint a súlyos vezetéstechnikai hibával okozott kár megtérítése alól a károkozó mentesülhetett, mivel a károsult ez esetben nyilvánvalóan nem az általában elvárható közlekedési magatartást tanúsította. E magatartásával a súlyosabb kárkövetkezményt maga idézte elő. A másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével következtetett a közrehatás arányára is, ezért e rendelkezése felülvizsgálati kérelemmel nem volt eredményesen támadható.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a felperes köteles megfizetni az államnak az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket. Saját felülvizsgálati perköltségét maga köteles viselni.

Budapest, 2007. július 12.

Dr. Horeczky Károly s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k.
előadó bíró, Csánitzné dr. Csiky Ilona s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelül:
írnok